

[Jes Lunde]

jo også i den økonomiske reform som et af de elementer, der skal mindske det socialt skæve i regeringens udspil. Det er efter vores mening ikke nær nok, det er stadig væk grundlæggende skævt, men jeg synes alligevel, regeringen har et interessant synspunkt på dette område.

Der var jo i den økonomiske reform afsat 500 mio. kr. til nedsættelse af daginstitutionsbetalingen, og det er et forslag, vi ser positivt på. Vi ønskede at gå videre, men vi ser positivt på det, regeringen foreslår. Spørgsmålet er nu, om man skal være negativ og sige, at det bare var sukker, der skulle få den bitre pille til at glide ned, og så glemme forslaget eller man skal vælge at sige: Vi tror, det her er noget, regeringen mener alvorligt. Den erkender, at der er problemer for børnefamilierne, og den vil reelt gerne hjælpe.

Om det sidste skulle være tilfældet, får vi jo en prøve på senere, fordi SF har optaget regeringens forslag som ændringsforslag til finansloven. Vi foreslår de 500 mio. kr. fordelt på den måde – til forhøjelse af fripladsgrænser og til søskendemoderation – som regeringen foreslår. Derfor vil jeg da gerne høre allerede nu, om De Konservative vil stemme for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg hører faktisk til dem, der er helt overbevist om fru Connie Hedegaards gode vilje og ønske om et bredt samarbejde i dansk politik, og jeg har egentlig stor medlidenhed med hende med hensyn til den vanskelige opgave, hun havde her i dag.

Men jeg vil godt sige til fru Connie Hedegaard: Pas på alle dem, der prøver at binde godtroende folk historier på ærmet om, hvem der gik, hvem der var ultimativ, hvem der kom med imødekomelser i de forhandlinger! Pas på! Fru Connie Hedegaard ved jo selv – og sagde det også forleden dag i TV 2 – hvor besværlige de dér Venstrefolk er. (*Munterhed*).

Så pas på med alle de dér røverhistorier, og prøv at læse Socialdemokratiets forslag, prøv at regne på Socialdemokratiets forslag! Så vil fru Connie Hedegaard finde ud af, at meget af den kritik, hun har fået med i lommen fra forskellige ministre, er forkert, er misforstået. Der er tale om endda meget store indrømmelser for at nå et fornuftigt resultat.

Jeg vil godt understrege over for fru Connie Hedegaard, at det, der skilte, da regeringen afbrød forhandlingerne, ikke var ét spørgsmål, men fire hovedspørgsmål. Det var en alt for skæv og socialt urimelig fordeling af skattelettelserne, det var store belastninger, man ville påføre kommunerne og dermed beskæftigelsen, det var forslaget om ekstra finansiering fra arbejdsmarkedet af et urimeligt dagpengeforslag, og det var arbejdsmarkedspensionen.

Arbejdsmarkedspensionen er jo, som jeg også sagde i min indledning, lige så meget en grundpille i regeringens samfundsøkonomiske regnestykker, som den er det i Socialdemokratiets. Socialdemokratiet har, både før forhandlingerne startede, og efter at forhandlingerne blev afsluttet, fremlagt sit forslag til arbejdsmarkedspension. Vi har ikke fået noget udspil fra regeringen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Fru Connie Hedegaard konkluderede, at Socialdemokratiet gik fra forhandlingerne, og det er jo noget, man sådan rent objektivt kan konstatere at vi gjorde, eftersom forhandlingerne foregik i Statsministeriet. Da fru Connie Hedegaard ikke var deltager i forhandlingerne, har hun selvfølgelig set, ligesom resten af befolkningen i de sidste 14 dage, hvordan tv har kørt reprise på dem, og man har kunnet konstatere, at vi gik. (*Munterhed*).

Men hvis fru Connie Hedegaard havde siddet i lokalet, ville fru Connie Hedegaard have følt, at det havde været meget, meget uhøfligt, hvis vi var blevet, for med den besked, statsministeren gav os, havde vi som høflige mennesker ikke andet at gøre end at forlade lokalet og konstatere, at statsministeren ikke længere havde ønsket om at forhandle med Socialdemokratiet, og det må man respektere, uanset om man er uforstående over for det.

Fru Connie Hedegaard havde to bemærkninger lige efter hinanden. Fru Connie Hedegaard sagde, at hvis vi tager summen af det socialdemokratiske forslag, øger det skattetrykket, og i næste åndedrag besluttede fru Connie Hedegaard med sig selv, at der manglede mindst 12,5 mia. kr. i, at det hang sammen. Nu må fru Connie Hedegaard vælge. Øger det skattetrykket? For gør det det, må der jo komme flere penge i kassen. Eller er der et hul? Beg-